



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 90. Cæsaris responsum, ac Landgravii oppositio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI.

A C. 1546.

§. XC.

Cæsaris responsum, ac Landgravii oppositio.

Ad hæc Imperator mox per Navium Landgravio hæc respondere iussit: *Varii quidem ad me rumores fuere allati de Protestantibus, quasi molirentur aliquid contra Imperium, sed non habui fidem, multo minus nunc etiam illud credo, quod de Galliarum Rege dicitur, cum ejus nullum afferri possit documentum: pax intercedit mihi cum illo tantum, nec aliud quicquam: mos est illius gentis, ut temere multa sæpe jacent. De induciis Turcam interpellavi, Germanica causa potissimum: cum enim Principes in plerisque Comitibus de sumptus magnitudine querantur, & populi tenuitate, via hæc mihi visa est cumprimis idonea, ut per tempus induciarum de belli ratione in illum suscipiendi, deque Religionis compositione tractari possit, nihil tamen adhuc est definitum, nihilominus cum fratre sermonem de eo conferam: Concilium, quod multis nunc annis a me flagitastis, maximo meo labore jam est congregatum, quicquid ejus rei feci, optimo in Rempublicam animo præstiti: quod, autem secus nonnulli forsitan illud interpretentur, non recte fit: Coloniensem Archiepiscopum huc usque perbenigne habui, verum ille ne minimam quidem moram actioni suæ*

uo.

voluit interponere: *Quis vero meus sit armorum apparatus aut cogitatio belli, coram vides: præter familiares atque domesticos in meo nemo est comitatu, nullas etiam cogi manus: cur te autem accersiverim, causa est, quod pacis te esse studiosum existimaverim, ideoque peto, ut, quomodo Religionem pacari, vel quid a sociis obtineri posse putes, ostendere velis. quod si jam in præsentia nolis, mittam tibi Consiliarios, quibuscum ea de re colloqui poteris.*

Sæcul. XVI.
A.C 1546.

His perceptis Landgravius reposuit: *Ad Germaniæ salutem, & ad retinendam inter te, Cæsar, ac Ordines omnes amicitiam, si quid conferre possum, nulli certe labori meo parcam, & hac imprimis de causa huc veni: cuperem sane, plures adesse socios, verum id propter temporis angustias fieri non potuit: Saxoniam quidem Elector longius abest, & Jacobus Sturmianus valetudine impeditur. Credo equidem, varia tibi esse delata, sed profecto sic res habet, ut ad Navium scripsi: nullum enim est a nobis Francosurti contra te susceptum consilium, & id solum egimus, quomodo & in Religione nostra permanere, & vim injustam depellere possimus.*